

A közpolitikák bevált gyakorlatai az európai szociális gazdaságot illetően a gazdasági válság után

ÖSSZEFOGLALÓ

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

A közpolitikák bevált gyakorlatai az európai szociális gazdaságot illetően a gazdasági válság után

Összefoglaló

A tanulmányban szereplő információk és nézetek a szerzők álláspontját képviselik, és nem feltétlenül tükrözik az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság hivatalos véleményét. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság nem vállal garanciát a tanulmányban foglalt adatok helyességéért.

Sem az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, sem a nevében eljáró személyek nem vonhatók felelősségre a tanulmányban szereplő információk esetleges felhasználásáért.

Általános információk

A TANULMÁNY MEGRENDELŐJE *az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (EGSZB)*

KÉRELMEZŐ OSZTÁLY *Az EGSZB „Szociális gazdaság” kategóriája*

A TANULMÁNYT KEZELŐ OSZTÁLY *a Sokszínű Európa csoport titkársága*

KELT *2018. május*

SZERZŐDŐ FÉL *CIRIEC International Aisbl*

SZERZŐK *Rafael Chaves Avila
José Luis Monzón*

KAPCSOLATTARTÓ *Rafael Chaves Avila - Rafael.Chaves@uv.es*

AZONOSÍTÓ SZÁMOK

		ISBN	doi
ÖSSZEFOGLALÓ			
PDF	<i>QE-02-18-749-HU-N</i>	<i>978-92-830-4189-4</i>	<i>10.2864/75487</i>

1. Bevezető

Az elmúlt évtized vége óta az Európai Unió több intézménye is olyan közpolitikák kialakítására szólított fel, amelyek célja a szociális gazdaság európai, nemzeti és regionális szintű fellendítése. Ezzel kapcsolatban jelentős hozzájárulást képviseltek az Európai Unió Tanácsának *Az európai gazdasági és társadalmi fejlődés alapvető tényezőjének számító szociális gazdaság előmozdítása* tárgyában 2015. december 7-én közzétett következtetései. Egy korábbi hivatalos álláspontot jelentett a 2009-ben az Európai Parlament által elfogadott „Toia-jelentés”¹. Az Európai Szociális és Gazdasági Bizottság (EGSZB) szintén több, a szociális gazdaság fellendítését célzó véleményt fogadott el ebben az időszakban. Mindezek a fejlemények azt tükrözik, hogy a szociális gazdaság kezd az európai szociális modell szerves részévé és pillérévé válni, és jelentős szerepet betölteni a fenntartható szociális-gazdasági fejlődésben.

Ebben az összefüggésben, valamint a legutóbbi válság kapcsán az évtized során a szociális gazdasággal kapcsolatos közpolitikák új generációja alakult ki. Néhány uniós, nemzeti és regionális szintű kormányzat szerte Európában innovatív szakpolitikákat vezetett be, hogy elősegítsék ennek a szociális-gazdasági ágazatnak a fejlődését. A fent említettek sérelme nélkül igaz az, hogy a szociális vállalkozások különböző típusainak a közpolitikákba való bevonása már évtizedek óta széles körben elterjedt gyakorlat. Az utóbbi tény szembevetőbb olyan ágazati politikákban, mint például a mezőgazdasági és vidékfejlesztési politikák, a társadalmi kirekesztést célzó aktív foglalkoztatási politikák, valamint a területtervezési, városrehabilitációs és településfejlesztési politikák. Az összes fenti politika megvalósításába bevonták a szociális gazdaság szereplőit is.

2. Célkitűzések és módszer

A jelen kutatás a különböző európai országokban alkalmazott, a szociális gazdasággal kapcsolatos közpolitikák sikeres gyakorlatainak változatos körét mutatja be. Azokra a szakpolitikákra koncentrál, amelyeket az európai és nemzeti szintű kormányzatok a 2010 és 2016 közötti időszakban a szociális gazdasággal kapcsolatban bevezettek. Ez a kutatás két további tanulmányhoz kapcsolódik, amelyek közül az egyiket a CIRIEC készítette az EGSZB megbízásából, *Újabb fejlemények az Európai Unióban a szociális gazdaság terén (2017)*² címmel. A CIRIEC készített és publikált egy³ *A szociális gazdaság felemelkedése a közpolitikában. Nemzetközi elemzés* című tanulmányt is.

A szociális gazdaság megközelítéséhez ugyanazt a koncepciót használták, mint *A szociális gazdaság az Európai Unióban* című tanulmány, és mint az uniós intézmények, például az Európai Parlament, amely a Toia-jelentésben (2009) a következő definíciót alkalmazta: „A szociális gazdaságot a szövetkezetek, a kölcsönös társulások, a szövetségek és az alapítványok, valamint minden olyan egyéb vállalkozás és szervezet alkotja, amely osztozik a szociális gazdaság alapvető sajátosságaiban”.

¹ Európai Parlament (2009), *Jelentés a szociális gazdaságról*, A6/0015/2009, előadó: Patrizia Toia.

² CIRIEC/EESC (2017): *Recent evolutions of the Social Economy in the European Union [Újabb fejlemények az Európai Unióban a szociális gazdaság terén]*, Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, Brüsszel. <http://www.eesc.europa.eu/en/our-work/publications-other-work/publications/recent-evolutions-social-economy-study>.

³ CIRIEC/Chaves, R. & Demoustier, D. (szerk.) (2013): *The Emergence of the Social Economy in Public Policy. An International Analysis [A szociális gazdaság felemelkedése a közpolitikában. Nemzetközi elemzés]*. Peter Lang kiadó, Brüsszel.

A számos különböző közpolitika bemutatására és elemzésére a *szociális gazdasággal kapcsolatos politikák* (SEP) osztályozása szolgál. A szociális gazdaság elősegítésére irányuló politikáknak két nagy csoportja különböztethető meg: egyfelől a *puha politikáké*, amelyek arra törekednek, hogy kedvező környezetet/ökoszisztémát teremtsenek az ilyen típusú vállalkozások létrejöttéhez, működéséhez és fejlődéséhez, másfelől a *kemény politikáké*, amelyek magukra a vállalkozásokra mint üzleti egységekre irányulnak. A referenciaterületre jellemző tényleges helyzettől és a szociális gazdaság fejlettségének és kritikus tömegének mértékétől függően a hatóságoknak bizonyos típusú politikákat előnyben kell részesíteniük másokkal szemben.

A szociális gazdasággal kapcsolatos politikák osztályozása: A *puha politikák* arra törekednek, hogy a szociális gazdaság területén működő vállalkozások létrehozása és fejlődése szempontjából kedvező környezetet hozzanak létre. Két csoportra oszthatók: intézményi politikákra és kognitív politikákra. A *kemény politikák* célja, hogy beavatkozzanak a szociális gazdaság körébe tartozó vállalkozások gazdasági folyamataiba, ösztönzőket alkalmazva mind az ellátási oldalon (elősegítve a vállalkozások versenyképességét az értékláncban betöltött különböző üzleti szerepüknek megfelelően), mind a keresleti oldalon. Ennek köszönhetően a szociális vállalkozások jobban el tudják érni a nyilvános és a nemzetközi piacokat. Az alábbi 1. táblázat az ebbe a kategóriába tartozó intézkedéseket foglalja össze.

1. táblázat: A szociális gazdasággal kapcsolatos politikák tipológiája

<i>Puha politikák: olyan politikák, amelyek a vállalkozások számára kedvező ökoszisztéma megteremtésére törekednek</i>	
Intézményi intézkedések	<ul style="list-style-type: none"> – olyan intézkedések, amelyek a szociális gazdaság körébe tartozó szervezetek jogi formájára irányulnak, magánszereplőként ismerve el őket; – olyan intézkedések, amelyeknek célja a szociális gazdaság körébe tartozó vállalkozások működtetésére való képesség felismerése az egész gazdasági tevékenységi ágazaton belül, eltávolítva az esetleges jogi akadályokat; – olyan intézkedések, amelyek célja, hogy a szociális gazdaság körébe tartozó vállalkozásokat elismerjék a politika alakítóiként, valamint a közpolitikák tervezésével/kidolgozásával és megvalósításával kapcsolatos párbeszéd résztvevőiként; – a szociális gazdaság körébe tartozó vállalatokat támogató köztestületek.
Kognitív típusú intézkedések	<ul style="list-style-type: none"> – olyan intézkedések, amelyek felhívják az egész társadalom és/vagy a célcsoportok figyelmét a szociális gazdaságra, és terjesztik az azzal kapcsolatos ismereteket; – a szociális gazdasággal kapcsolatos képzést elősegítő intézkedések; – a szociális gazdasággal kapcsolatos kutatást elősegítő intézkedések.
<i>Kemény politikák: a vállalkozásokat támogató gazdaságpolitikák</i>	
Ellátási intézkedések, amelyek célja a szociális gazdaság körébe tartozó vállalkozások versenyképességének növelése	<ul style="list-style-type: none"> – olyan intézkedések, amelyek a vállalkozások különböző funkcióira irányulnak, például a pénzügyre, a tanácsadásra, a képzésre, a foglalkoztatásra és az emberierőforrás-menedzsmentre, az együttműködésre és a hálózatokra, a K+F-re és az innovációra, a minőségre, az új számítástechnikai és kommunikációs technológiákra, a fizikai térre stb. – ezek az intézkedések különbséget tesznek a vállalkozás életciklusának megfelelően (a vállalkozás létrehozása vagy fejlődési szakasza)
A keresletet érintő intézkedések, amelyek a szociális gazdaság körébe tartozó vállalkozások tevékenységére irányulnak	<ul style="list-style-type: none"> – olyan intézkedések, amelyek célja a nyilvános és a külföldi piacokhoz való hozzáférés megkönnyítése (pl. szociális záradékok és fenntartott közbeszerzési szerződések)

Forrás: Chaves (2010:164) alapján.

3. Néhány, a szociális gazdasággal kapcsolatos politikával összefüggő sikertörténet Európában

A jelen tanulmány céljainak megfelelően 20 esettanulmányon keresztül mutatjuk be a szociális gazdasággal kapcsolatos politikák sikeres európai alkalmazását. A tanulmányok a szociális gazdasággal kapcsolatos politikák tipológiájának megfelelően szerveződnek. A cél az, hogy igen változatos eseteket mutassunk be különböző országokból. A „bevált” gyakorlatok azonosításához minőségi kritériumokat használtunk, a CIRIEC saját szakértői csoportjának, az EGSZB tagjainak, a Social Economy Europe-nak, végül pedig az EGSZB számára készített másik tanulmánnyal (*Újabb fejlemények az Európai Unióban a szociális gazdaság terén*) összefüggésben megkérdezett 89 szakértőnek tapasztalatai alapján. Az alábbiakban a 20 intézkedés összefoglalója következik.

20, a szociális gazdasággal kapcsolatos politikával összefüggő sikertörténet Európában

A. Puha politikák: olyan politikák, amelyek a vállalkozások számára kedvező ökoszisztéma megteremtésére törekednek

A.1. Intézményi intézkedések

Intézkedések, amelyek a magánszereplőre mint jogi formára irányulnak:

1. eset: A szociális gazdasággal kapcsolatos törvény (Románia)

2. eset: Megállapodás a társadalmi szempontból hasznos szolidaritási társaságokról (Franciaország)

Olyan intézkedések, amelyek célja, hogy a szociális gazdaság körébe tartozó vállalkozásokat elismerjék a politika alakítóiként, valamint a közpolitikák fejleményeivel kapcsolatos párbeszéd résztvevőiként:

3. eset: A szociális gazdaság fejlesztésével és a szociális gazdaságnak a nemzeti és regionális szintű közpolitikák főáramlatába való integrálásával foglalkozó állami bizottság (Lengyelország)

4. eset: Social Economy Europe (EU), a szociális gazdaság uniós szintű képviseleti szervezete

5. eset: Regionális gazdasági együttműködési klaszterek (Pôles Territoriaux de Coopération Economique-PTCE) (Franciaország)

6. eset: A szociális gazdasággal, szociális integrációval és nemzeti stratégiával kapcsolatos operatív program (Spanyolország)

A.2. Kognitív intézkedések

Olyan intézkedések, amelyek felhívják a figyelmet a szociális gazdaságra, és terjesztik az azzal kapcsolatos ismereteket:

7. eset: A „konceptió” és a szociális gazdasággal kapcsolatos cselekvési terv (Bulgária)

8. eset: A szociális gazdaságról szóló törvény által kötelezően előírt, a szociális gazdasághoz kapcsolódó szatellit számlák (Portugália)

A szociális gazdasággal kapcsolatos képzést elősegítő intézkedések:

9. eset: Nemzeti megállapodás az oktatási minisztérium és a tanulói szövetkezeti hálózatok között (Franciaország)

A szociális gazdasággal kapcsolatos kutatást elősegítő intézkedések:

10. eset: Egyetemi kutatási/mesterképzési hálózat (Franciaország és Spanyolország)

B. Kemény politikák: a vállalkozásokat támogató gazdaságpolitikák

B.1. Ellátási intézkedések

A finanszírozáshoz való hozzáférésre összpontosító intézkedések:

11. eset: Az Európai Szociális Alap (EU)

12. eset: Százalékos adókijelölési mechanizmus a szociális szervezetek finanszírozására (Olaszország és Magyarország)

13. eset: Lottó és játékok mint finanszírozási program: az ONCE és a RAY esete (Spanyolország és Finnország)

14. eset: Önszervező alapok (Olaszország)

15. eset: Vállalkozói alapok: Marcora-féle törvény, Brasero, finanszírozási eszköz és a munkanélküli ellátás tőkésítésére vonatkozó program (Olaszország, Belgium és Spanyolország)

Az üzleti támogatásra (tanácsadás, hálózatépítés, inkubátorok, mentorálás stb.) összpontosító intézkedések:

16. eset: Szociális gazdasággal kapcsolatos nemzeti szintű platformok: CNCRES, CEPES és CEPS (Franciaország, Spanyolország, Portugália)

17. eset: A szociális gazdaság elősegítésével foglalkozó kormányzati hálózati ügynökségek (Belgium)

B.2. A kereslettel kapcsolatos intézkedések

A nyilvános piacokhoz való hozzáférést megkönnyítő intézkedések:

18. eset: Közbeszerzés és fenntartott szerződések (Spanyolország)

19. eset: A társadalmi értékről szóló törvény (Egyesült Királyság)

20. eset: Riforma del Terzo Settore – A harmadik szektor reformja (Olaszország)

4. A szociális gazdaság fejlődésének akadályai

A jelentés foglalkozott a szociális gazdaság fejlődésének fő akadályával is. A legfontosabb akadályok négy csoportját azonosították:

A szociális gazdaság, a szociális vállalkozások fogalma és egyéb kapcsolódó fogalmak *ismertségének és megértésének hiánya* a közbeszédben és a tudományos életben. Ez igen jelentős akadály a keleti uniós országokban, mint például Magyarország, Lengyelország, Szlovákia vagy a Cseh Köztársaság esetében. A fogalom ismertségének és megértésének hiányával függ össze a szociális gazdaság csekély láthatósága, a médiában és a statisztikákban egyaránt. Ezen túlmenően az oktatás minden szintjén szükség van a szociális gazdasággal kapcsolatos oktatási és képzési programokra.

A vezetés, a stratégiák és az erre specializált kormányzati ügynökségek hiánya. A tanulmány feltárta, hogy nincsenek a szociális gazdaságért, szociális vállalkozásokért, önkéntesekért és civil társadalomért felelős intézmények, amelyek képesek lennének a szociális gazdasággal kapcsolatos politikák kidolgozására és a szociális gazdaság ösztönzésére. Következésképpen a szociális gazdasággal kapcsolatos nemzeti stratégia sem létezik. Ezt a területet nem tekintik politikai prioritásnak, és a szociális gazdaság nehezen kerül fel a kormányok politikai napirendjére.

Hiányzó vagy nem megfelelő pénzügyi és adózási tervek.

Intézményi akadályok. Az ágazati szabályozással kapcsolatos akadályok az ágazatra vonatkozó szabályok változásait foglalják magukban, amelyek akadályozzák a szociális gazdasági vállalkozások műveleteit. Például Franciaországban és Spanyolországban a szociális védelemre vonatkozó kiegészítő szabályozások terén a kormány által bevezetett változások az elmúlt években kedvezőtlenül hatottak a kölcsönös egészségpénztárakra, amelyek arra kényszerültek, hogy jogállásukat nyereséget termelő szervezetre módosítsák. Finnországban nem hajtják végre a közbeszerzésről szóló irányelvet, amely lehetővé tette a szerződések bizonyos szolgáltatásokra történő fenntartását, így az nem szolgálja a szociális gazdasági szervezetek érdekeit. *A szociális gazdasággal kapcsolatos statútumok és törvények hiánya vagy alkalmatlansága* a szociális vállalkozásokra vonatkozó új szabályozások megvalósításának elmaradását foglalja magában. Emellett a szociális gazdaság új nemzeti jogi formái, illetve a jogi formák változásai miatt a szociális gazdasági szervezeteknek új nehézségekkel is szembe kell nézniük. Lengyelországban és Portugáliában például a szövetségi jogszabályok közelmúltbeli módosításai nem tűnnek a szervezetek számára megfelelőnek.

5. Változások a szociális gazdasággal kapcsolatos európai politikában

Az utóbbi időkben egész Európában, de a világ más országaiban is számos kormányzat a szociális gazdasággal kapcsolatos politikák új generációját dolgozta ki. Mivel viszonylag új jelenségről van szó, eddig csak kevés tanulmány végzett empirikus elemzést és kiértékelést. Mindenesetre az első tanulmányok, valamint a jelentéssel kapcsolatos munka fényében azonosítani lehet néhány kihívást, kockázatot és tanulságot.

1. *A szociális gazdasággal kapcsolatos politikák kiértékelését érintő kihívások*

Tekintve, hogy csak rövid ideje léteznek jelentősebb számban szociális gazdasággal kapcsolatos politikák, és időre van szükség ahhoz, hogy megvalósítsák ezeket és kifejtsék hatásukat, még csak néhány kiértékelési jelentés áll rendelkezésre. Azonban a politikák szigorú és operatív kiértékelési módszertanának kifejlesztésénél fontosabb a szintetikus mutatók, valamint általános és specifikus kritériumok megállapítása. Ahogyan a szociális gazdaság és a szociális vállalkozások szociális és gazdasági hatásának felmérése, úgy a szociális gazdasággal kapcsolatos politikák kiértékelése is kihívást jelent. Ennek a módszertannak figyelembe kell vennie a célkitűzések körét, különösen azt, hogy rövid vagy hosszú távú fejlődésre vonatkoznak-e, és hogy az elképzelés mezo-, makro- vagy mikroökonómiai szintű-e. Például Utting (2017)⁴ azt javasolja, hogy a politikák minőségi szempontú kiértékelésének alapjai az állami kapacitás, a politikai koherencia, a részvétel és a fenntarthatóság kritériumai legyenek.

Ebben a tekintetben alapvető fontosságú, hogy létrejöjjön a szociális gazdasággal kapcsolatos politikák európai megfigyelőközpontja, két fő feladattal: egyrészt létrehozza az Európai Közösségben, valamint a nemzeti, regionális és helyi kormányzatok által alkalmazott politikák adatbázisát, másrészt olyan kiértékelési módszertanokat és politikai hatástanulmányokat kínál, amelyek segítik a politika alakítóit az általuk megvalósítani kívánt politika megtervezésében, a szükséges, bizonyítékalapú politikai döntéshozói szempontot alkalmazva.

2. *A szociális gazdasággal kapcsolatos politikák tervezésében és végrehajtásában rejlő kockázatok*

Ha a szociális gazdasággal kapcsolatos politikák célja, hogy a lehető legnagyobbra növeljék a szociális gazdaság hozzájárulását az európai társadalmak alapvető problémáinak megoldásához, innovatív megoldások létrehozásához és az Európát érintő hatalmas kihívásokra való reagáláshoz, akkor el kell kerülni, hogy ezeket a politikákat részleges, eszközközpontú és felülről lefelé tekintő nézőpontból alakítsuk ki.

Az első kockázatot a szociális gazdasággal kapcsolatos politikák kidolgozásának részlegessége és töredezettsége jelenti. A töredezettség oka a politikai terület korlátozottsága, mind az érintett lakosságot, mind a felhasznált eszközöket tekintve. E torzítás miatt előfordulhat, hogy csak olyan szociális gazdasági szervezetek (például szociális vállalkozások vagy önkéntes szervezetek) vagy a szociális gazdasági szervezetek olyan fejlődési szakaszai kapnak figyelmet, amelyek még a kialakulás és a kísérletezés kezdeti fázisaiban vannak, kizárva azokat, amelyeknél már elindult a fejlődés és a megszilárdulás, ez pedig jelentősen csökkenti azt az értéket, amelyet a szociális gazdaság nyújthat az átalakuláshoz és az értékteremtéshez.

A második kockázatot az jelenti, hogy ezek a politikák a szociális gazdaságot eszközként használhatják (Chaves, 2002; Utting, 2017). Ezeknek a politikáknak a fejlesztése úgy történik, hogy közben alapvető társadalmi és gazdasági problémák vannak. A szociális gazdaságra egy szélesebb ágazati politika eszközeként tekintenek, így, ha a politika prioritásait és kialakítását megváltoztatják, a

⁴ UTTING, P. (szerk.) (2015). *Social and Solidarity Economy: Beyond the Fringe*. London: Zed Books.

szociális gazdasággal kapcsolatos politikák apparátusa is módosul. Ebből a nézőpontból a szociális gazdaság többdimenziós szerepe csorbát szenved, mivel csak az egyik funkcióját veszik figyelembe.

A harmadik kockázat forrása a civil társadalom potenciáljának alábecsülése, amely képes az állami intézmények támogatásával és katalizáló hatásával megszervezni magát szociális és gazdasági fejlesztési projektek vezetésére. Végző soron ez a szervezett civil társadalom foglalkozik azokkal a társadalmi igényekkel, amelyeket ki kell elégíteni, azokkal a problémákkal, amelyekre megoldást kell találni, és azokkal az innovációkkal, amelyek feltárják céljaikat. Ez a civil társadalom a szociális gazdaság szociális motorja, melyet a szociális gazdasággal kapcsolatos politikáknak támogatniuk kell. Súlyos hibát jelent a koncepcióban (a politikák időbeli kontinuitásának szempontjából is), ha a felülről lefelé tekintő megközelítést alkalmazzák, valamint ha nem vonják be kellőképpen a szervezett civil társadalmat a szociális gazdasággal kapcsolatos politikák tervezésébe és végrehajtásába.

3. Tanulságok a szociális gazdasággal kapcsolatos politikák holisztikus szemléletű, új generációjára vonatkozóan

A jelentésben bemutatott, a szociális gazdasággal kapcsolatos politika bevált gyakorlatainak eseteit felsoroló lista kifejezetten sokszínűsége törekszik az intézkedések típusa tekintetében, ugyanakkor egészében véve a célja az, hogy referenciaként szolgáljon a szociális gazdasággal kapcsolatos holisztikus szemléletű politika számára. A holisztikus szemlélet meghaladja az integráló szemléletet, amely egyszerűen csak egyesíti a különböző részeket. A holisztikus szemléletet úgy kell érteni, hogy a rendszer tulajdonságai, azaz ebben az esetben az összes intézkedés (az itt bemutatott 20 esetben) másképp viselkednek, mintha csak egyszerűen egybegyűrték volna a részeket.

Ha a szociális gazdasággal kapcsolatos nemzeti, európai vagy regionális politika hosszú távú célt tűz ki maga elé, és megkísérli csökkenteni a fent említett kockázatokat, holisztikus szemlélettel kell kialakítani azt, három tengely mentén: bekerülés a főáramlatba, partnerség és stratégia.

Bekerülés a főáramlatba. A szociális gazdasággal kapcsolatos politikának át kell hatnia az egész kormányzati apparátust és annak politikáit, elkerülve, hogy egy adott főigazgatóság részeként és egy bizonyos eszközként „gettósodjon”. Először is a hatékonyság érdekében integrálni kell az adott kormány központi programjába, az általános és az ágazati programba egyaránt, és konzisztensnek kell lennie azokkal. Másodszor képesnek kell lennie az állami szektorba tartozó szervezetek, szolgálatok és közigazgatási szervek mobilizálására, segítő hatást kifejtve az adminisztráció terén. Harmadrészt biztosítani kell számára egy testületet a közigazgatásban, például egy specifikus főigazgatóságot vagy egy tárcaközi bizottságot, amely betölti a belső politikai vállalkozó szerepet. Ez azt jelenti, hogy az állami hatóságoknál magára vállalja a politikai kezdeményezések vezetését. Ez egy olyan szerep, amelyet csak egy közjogi intézmény tölthet be.

Partnerség. A szociális gazdasággal foglalkozó politikának minden szinten együtt kell működnie a szociális gazdasággal, és be kell vonnia azt. Ennek a folyamatos civil párbeszéd alapuló, egyeztetett állami-magán politikának három elemet kell tartalmaznia: először is a szociális gazdaság hatékony és független közvetítését, másodszor a párbeszéd/tanácsadás informális és intézményesített területeit. Harmadszor ennek a tanácsadásnak az alkalmazása mind a politikák közös fejlesztése és tervezése, mind a politikák végrehajtása és kezelése területén. Az állami hatóságoknak egyrészt támogatniuk kell a szociális gazdaság közvetítőjének független és konszolidált természetét, hogy az utóbbi külső

politikai vállalkozó lehessen, amely tartalommal tölti meg e politikákat és biztosítja időbeli kontinuitásukat. Az állami hatóságoknak tanácsadói testületeket kell létrehozniuk a szociális gazdaság pluralista képviseletével, de informális fórumokat is szervezniük kell a kialakuló politikai kezdeményezések napról napra történő nyomom követésének megkönnyítésére. Az utóbbi lehetővé fogja tenni annak megakadályozását, hogy az új, szomszédos politikai területeket érintő kezdeményezések eredményeként nem kívánt jogi akadályok létesüljenek. Ha a szociális gazdaság képviseleti szervek révén részt vesz a szociális gazdasággal kapcsolatos politikák tervezésében, hatékonyabban lehet azonosítani és diagnosztizálni a problémákat és szükségleteket, illetve megtalálni, hogy ezek alapján milyen intézkedéseket kell hozni. Az utóbbi felhívja a figyelmet a szociális gazdasággal kapcsolatos politikák társadalom- és területfüggő természetére, és arra, hogy ezek egy az egyben való megismételhetősége kétséges. A szociális gazdaság testületeinek a politikák alkalmazásában való részvétele elő fogja segíteni az illető politikák hatékonyságának, az ágazat és a kedvezményezettek részéről történő elfogadásának, valamint az alkalmazott politikák láthatóságának javítását.

Stratégia. Végül, de nem utolsósorban a szociális gazdasággal kapcsolatos politika nem korlátozódhat egyetlen elszigetelt eszközre vagy mechanizmusra. Ahogyan fent említettük, egy szélesebb körű, többéves stratégia keretében kell több mechanizmust egyesítenie.

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

Rue Belliard/Belliardstraat 99
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Felelős kiadó: A látogatásszervezés és kiadványok osztálya
EESC-2018-50-HU
www.eesc.europa.eu

© Európai Unió, 2018
A sokszorosítás a forrás megnevezésével engedélyezett.

A fotók bármilyen formában történő felhasználásához vagy sokszorosításához közvetlenül a szerzői jog tulajdonosá(i)tól kell engedélyt kérni.

Online
QE-02-18-749-HU-N
ISBN 978-92-830-4189-4
doi:10.2864/75487

HU